

IV

ШАНА ЮВІЛЯРАМ

СЛАВНИЙ ЮВІЛЕЙ ПРОФЕСОРА МИКОЛИ ЗАКОВИЧА

Своє семидесятиріччя Микола Михайлович зустрів в стані активної праці на ниві релігієзнавчої освіти і науки. Роки ніскільки не применшили той запал, з яким він протягом всього свого життя віддавався улюбленій роботі. М.М.Закович й нині є активним учасником багатьох наукових конференцій, регулярно видруковує наслідки своїх наукових і методичних пошуків, творчо підходить до викладання культурологічних та релігієзнавчих курсів.

З ім'ям доктора філософських наук Миколи Заковича пов'язані вагомі результати досліджень з проблем культури і соціології релігії, релігієзнавчої освіти. Він вперше теоретично обґрунтував необхідність виділення й всебічного дослідження святково-обрядової сфери культури народу, встановив закономірну залежність звичаїв, свят і обрядів від типу соціальних відносин, провів їх наукову класифікацію, розкрив особливості їх впливу на формування національної самосвідомості. Науковець досліджував проблеми соціології релігії, вивчав особливості функціонування й еволюції релігійної свідомості віруючих за умов сучасного науково-технічного прогресу. Працюючи з 1983 року завідуючим кафедрою культурології Педагогічного інституту (тепер – педуніверситет ім. М.Драгоманова), Микола Михайлович звернув увагу на дослідження специфіки релігієзнавчої освіти і виховання, підготовку підручників з релігієзнавства для студентів педагогічної освіти. Його перу належить більше ста наукових праць. Під його керівництвом наукові звання здобуло понад 25 науковців.

До свого семидесятиріччя М.М.Закович йшов складною життєвою дорогою. Втрата батька в роки війни поклала на його дитячі плечі всю домашню господарку. Середню освіту юнак здобув, знаходячись в дитячому будинку. В 1955 році він отримав диплом про кваліфікацію фізика і математика в Станіславському педінституті. Далі – праця в школі, навчання в аспірантурі, захист кандидатської, а з часом і докторської дисертацій, лекторська і наукова робота. Микола

Михайлович працював зав. відділом в Інституті філософії НАН України і керівником НДГ в Міжреспубліканському філіалі Академії суспільних наук. В 1985 р. він отримав звання професора, а в 1992 р. – “Заслуженого діяча науки і техніки”

Педагогічну роботу М.М.Закович вдало поєднує з науково-громадською й науково-методичною. Він є членом двох спеціалізованих рад із захисту релігієзнавчих дисертацій, працює в ряді науково-методичних комісій Міністерства освіти і науки, входить до Правління Української Асоціації релігієзнавців й редакційних рад. Вітаючи Миколу Михайловича із семидесятиріччям, колеги бажали йому міцного здоров'я і побільше нових видів творчої роботи, бо ж без неї не мислить він своє життя.

АНАТОЛІЮ ГЛУШАКУ – 50

Півстоліття тому 27 жовтня чернігівська земля дала світові нині знаменитого дослідника періоду становлення християнства на українських тернах А.С.Глушака. Середню школу він закінчив у Львові, а філософський факультет в Києві в університеті імені Т.Г.Шевченка. З 1975 року доля його пов'язала із Севастополем. В місцевому технічному вузі він пройшов шлях від асистента до професора. Працюючи тут захистив кандидатську і докторську дисертації з релігієзнавства став доцентом і професором. Тут він знайшов вірного супутника життя – Надію Наумову, яка з підтримки свого чоловіка здобула наукову ступінь кандидата філософських наук. Сімейний дует Глушак і Наумова на високому науковому рівні розкрили світоглядні особливості і закономірності процесу переходу від язичництва до християнства. Анатолій Глушак відомий своїми працями “Введення християнства на Русі” (1988), “История христианства в Крыму и Украине” (1994) та ін. Його праці є в “Релігієзнавчому словнику”, десятитомнику “Історія релігії в Україні”, багатьох наукових збірниках і журналах. За редакцією А. Глушака видруковано книги “Крым христианский” (1996) та “Боги Тавриди” (1997), матеріали декількох конференцій з проблем духовності, які організовувалися в Севастополі А.Глушком. Він є Почесним науковим співробітником Відділення релігієзнавства ІФ НАНУ, членом Правління Української Асоціації релігієзнавства. Під науковим керівництвом ювіляра захищено 4 кандидатських дисертацій. Полудень свого віку Анатолій Степанович зустрів із завжди